

פרק יג	
<p>(א) ומליל יי עם משה למימר: (ב) שלח לך גוברין ואללון¹ ית ארעא דכנען דאנא יהיב לבני ישראל גברא חד גברא חד לשבטא דאבהתוהי תשלחו כל רבא דבהון: (ג) ושלח יתהון משה ממדברא דפארן על מימרא² דיי בולהון גוברין רישי בני ישראל אינון: (ד) ואלין שמהתהון לשבטא דראובן שמוע בר זפור: (ה) לשבטא דשמעון שפט בר חורי: (ו) לשבטא דיהודה כלב בר יפנה: (ז) לשבטא דיששכר יגאל בר יוסף: (ח) לשבטא דאפרים הושע בר נון: (ט) לשבטא דבנימין פלטי בר רפוא: (י) לשבטא דזבולן גדיאל בר סודי: (יא) לשבטא דיוסף למנשה גדי בר סוסי: (יב) לשבטא דדן עמיאל בר גמלי: (יג) לשבטא דאשר סתור בר מיכאל: (יד) למטה דנפתלי נחבי דנפסי: (טו) למטה גד גאואל דנמכי: (טז) אלה שמות האנשים אשר שלח משה לתור אתהארץ ויקרא משה להושע בננון יהושע: (יז) וישלח אתם משה לתור אתהארץ כנען ויאמר אלהם עלו זה בנגב ועליתם אתההר: (יח) וראיתם אתהארץ מההוא ואתהעם הישב עליה החזק הוא הרפה המעט הוא אסרב: (יט) ומה הארץ אשרהוא ישב בה הטובה הוא אסרעה ומה הערים אשרהוא יושב בהנה הבמחנים אם במבצרים: (כ) ומה הארץ השמנה הוא אסרזה הישרבה עץ אסאין והתחזקתם ולקחתם מפרי הארץ והימים ימי בכורי ענבים:</p>	
שני	
<p>(כא) וסליקו ואלילו¹⁰ ית ארעא ממדברא דצין עד רחוב למטי¹¹ חמת: (כב) וסליקו בדרומא¹² ואתא עד חברון ותמן אחימן ששי ותלמי בני גבריא¹³ וחברון שבע שנין אתבניאת קדם טנס¹⁴ דמצרים: (כג) ואתו ותסבון מאבא דארעא וימא יומי בכורי עינבין:</p>	<p>(כא) ויעלו ויתרו אתהארץ ממדברצן עדרחב לבא חמת: (כב) ויעלו בנגב וזבא עדחברון ושם אחימן ששי ותלמי ילידי הענק וחברון שבע שנים נבנתה לפני צען מצרים: (כג) ויבאו</p>

¹ ויבלשו ?

² דבר

³ לבלש

⁴ לבלש

⁵ בדרום

⁶ אם הם עם כתלים או ללא כותל ??

⁷ העשירה

⁸ עניה

⁹ עצים.

¹⁰

¹¹ עד ?

¹² בדרום

¹³ בני גברים

¹⁴

עד נחלא דאתכלא וקצו מתמן עוברתא¹ ואתפל
ענבין חד ונטלוהי באריחא בתרין ומן רמוניא ומן
תאניא: (כד) לאתרא ההוא קרא נחלא דאתכלא על
עיסק² אתכלא דקצו מתמן בני ישראל: (כה) ותבו
מלא ללא³ ית ארעא מסוף ארבעין יומין: (כו) ואזלו
ואתו לות משה ולות אהרן ולות כל כנשתא⁴ דבני
ישראל למדברא דפארן לרקס⁵ ואתיבו יתהון
פתגמא וית כל כנשתא⁶ ואחזיאונון ית אבא דארעא:
(כז) ואשתעיאז ליה ואמרו אתינא לארעא דשלחתנא
ואף עבדא⁷ חלב ודבש היא ודין אבה: (כח) לחוד
ארי תקיף⁸ עמא דיתבי בארעא וקרואי פריכין⁹
רבוכן לחדא ואף בני גברי¹⁰ חזינא תמן: (כט)
עמלקאה יתיב בארע דרומא¹¹ וחתאה ויבוסאה
ואמוראה יתיב בסורא וכנענאה יתיב על ימא ועל
כיר¹² ירדנא: (ל) ואצית¹³ כלב ית עמא למשה ואמר
מיסק ניסק ונירת יתה ארי מיכל ניכול לה: (לא)
ונבריא דסליקו עמיה אמרו לא ניכול למיסק לות
עמא ארי תקיף הוא מיננא¹⁴: (לב) ואפיקו שום ביש
על¹⁵ ארעא דאליל¹⁶ יתה (לות) ולבני¹⁷ ישראל
למימר ארעא דעברנא בה לאללא¹⁸ יתה ארעא
מקמלא¹⁹ יתבהא היא וכל עמא דחזינא כננה אינשין
דמשחון: (לג) ותמן חזינא ית גברי²⁰ בני ענק מן
גברי²¹ וחזינא בעיני נפשנא כקמציין וכן חזינא

עדנחל אשלל ויכרתו משם זמורה
ואשכול ענבים אחד וישאהו במוט
בשנים ומן הרמנים ומן התאנים: (כד)
למקום ההוא קרא נחל אשכול על
אדות האשכול אשר כרתו משם בני
ישראל: (כה) וישבו מתור הארץ מקץ
ארבעים יום: (כו) וילכו ויבאו אל משה
ואל אהרן ואל כל עדת בני ישראל
אל מדבר פארן קדשה וישבו אתם
דבר ואת כל העדה ויראו את פני
הארץ: (כז) ויספרו לו ויאמרו בָּאנו
אל הארץ אשר שלחתנו וגם זבת חלב
ודבש היא וזה פריה: (כח) אפס כי עז
העם הישב בארץ והעלים בצרות
גדלת מאד וגם ילדי הענק ראינו שם:
(כט) עמלק יושב בארץ הנגב והחתי
והיבوسی והאמרי יושב בהר והכנעני
יושב על הים ועל יד הירדן: (ל) ויהס
כלב את העם אל משה ויאמר עלה
נעלה וירשנו אתה כי יכול נוכל לה:
(לא) והאנשים אשר עלו עמו אמרו לא
נוכל לעלות אל העם כי חזק הוא
ממנו: (לב) ויצאו דבת הארץ אשר
תרו אתה אל בני ישראל לאמר הארץ
אשר עברנו בה לתור אתה ארץ אכלת
יושביה הוא וכל העם אשר ראינו
בתוכה אנשי מדות: (לג) ושם ראינו
את הנפילים בני ענק מן הנפלים ונהי
בעינינו כחגבים וכן היינו בעיניהם:
פרק יד (א) ותשא כל העדה ויתנו

- 1
- 2 ענין?
- 3 מבלש?
- 4
- 5
- 6
- 7 ואף עושה
- 8 רק כי חזק
- 9 עם כותל סביב?
- 10 בני גברים
- 11 S דרום
- 12 חוף
- 13 והקשיב?
- 14 מאתנו?
- 15 שם רע על
- 16 בלשו
- 17 ?
- 18 לבלש?
- 19 הורגת
- 20 הגברים, הגיבורים
- 21 הגברים, הגיבורים

<p>בעינייהוּן: פּרַק יד (א) וְאָרִימַת כָּל כְּנִשְׁתָּא¹ וַיְהִיבוּ ית קָלְהוֹן וּבְכוּ עֲמָא בְּלִילִיא הֵהוּא: (ב) וְאֶתְרַעְמוּ עַל מִשָּׁה וְעַל אֶהְרֹן כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ לְהוֹן כָּל כְּנִשְׁתָּא² לְוֵי דְמִתְנָא³ בְּאַרְעָא דְמַצְרַיִם אוּ בְּמִדְבָּרָא הָדִין לְוֵי דְמִתְנָא⁴: (ג) וּלְמָא יֵי מַעִיל יִתְנָא לְאַרְעָא הָדָא לְמִיפַל בְּחֶרְבָא נִשְׁנָא וְטַפְלָנָא יְהוֹן לְבִיזָא הָלָא טַב לְנָא דְנִתּוּב לְמַצְרַיִם: (ד) וְאָמְרוּ גְבַר לְאַחֹהֵי נַמְנֵי⁵ רִישָׁא וּנְתוּב לְמַצְרַיִם: (ה) וּנְפַל מִשָּׁה וְאֶהְרֹן עַל אֶפְיְהוֹן קָדָם כָּל קְהַל כְּנִשְׁתָּא⁶ דְּבְנֵי יִשְׂרָאֵל: (ו) וַיְהוֹשֻׁעַ בֶּר נֹזֵן וְכָלֵב בֶּר יַפְנֵה מִן מַאֲלֵלִי⁷ ית אַרְעָא בְּזַעו לְבוּשִׁיהוֹן: (ז) וְאָמְרוּ לְכָל כְּנִשְׁתָּא דְּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְמִימַר אַרְעָא דְּעִבְרָנָא בְּה לְאַלְלָא יְתָה טַבָּא אַרְעָא לְחֶרָא (לְחֶרָא):</p>	<p>אֶתְקוּלָם וַיִּבְכוּ הָעָם בְּלִילָה הֵהוּא: (ב) וַיִּלְנוּ עַל־מִשָּׁה וְעַל־אֶהְרֹן כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ אֲלֵהֶם כְּלֵהֲעֵדָה לְדִמְתָּנוּ בְּאַרְץ מִצְרַיִם אוּ בְּמִדְבַר הַזֶּה לְדִמְתָּנוּ: (ג) וְלָמָּה יִקְוֶה מִבֵּיא אֲתָנוּ אֶל־הָאָרֶץ הַזֹּאת לְנַפֵּל בְּחֶרֶב נַשִּׁינוּ וְטַפְנוּ יְהִי לָבֹז הַלֹּא טוֹב לָנוּ שׁוּב מִצְרַיִמָּה: (ד) וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־אָחִיו נִתְּנָה רֹאשׁ וְנִשְׁוֹבָה מִצְרַיִמָּה: (ה) וַיִּפֹּל מֹשֶׁה וְאֶהְרֹן עַל־פְּנֵיהֶם לִפְנֵי כָל־קְהַל עַדֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: (ו) וַיְהוֹשֻׁעַ בְּדִנּוֹן וְכָלֵב בְּדִיפְנֵה מִן־הַתְּרַיִם אֶת־הָאָרֶץ קָרְעוּ בְּגִדֵיהֶם: (ז) וַיֹּאמְרוּ אֶל־כָּל־עַדֹת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר הָאָרֶץ אֲשֶׁר עִבְרָנוּ בָּהּ לְתוֹר אֲתָה טוֹבָה הָאָרֶץ מֵאֵד מֵאֵד:</p>
<p>שְׁלִישִׁי</p>	
<p>(ח) אִם רַעְוָא בְּנָא (מִן) קָדָם⁸ יֵי וַיַּעִיל יִתְנָא לְאַרְעָא הָדָא (וַיִּתְנָה)⁹ (וַיִּתְנִינָה) לְנָא אַרְעָא דְּהִיא עֲבָדָא¹⁰ חֶלֶב וַדְבָשׁ: (ט) בְּרָם בְּמִימְרָא¹¹ דִּי לָא תִמְרְדוּן וְאַתּוֹן לָא תִדְחִלוּן מִן עֲמָא דְאַרְעָא אַרִי בִידְנָא מְסִירִין (אֵינוֹן) עֲדָא תּוֹקְפָהוֹן מְנַהוֹן וּמִימְרָא דִי בְּסַעֲדָנָא¹² לָא תִדְחִלוּן מְנַהוֹן: (י) וְאָמְרוּ כָּל כְּנִשְׁתָּא¹³ לְמַרְגָּם יְתָהוֹן בְּאַבְנֵיָא וַיִּקְרָא דִי אֲתַגְלִי¹⁴ בְּמִשְׁכַּן זְמָנָא לְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: (יא) וְאָמַר יֵי לְמִשָּׁה עַד אֵימַתִּי יְהוֹן מְרַגְזִין קָדָמִי עֲמָא הָדִין וְעַד אֵימַתִּי לָא יְהִימְנוּן בְּמִימְרֵי¹⁵ כָּל אֲתֵיָא דְעִבְדִּית בִּינִיהוֹן¹⁶: (יב) אֲמַחֲיוֹן בְּמוֹתָא וְאִישְׁעִינוּן¹⁷ וְאַעֲבִיד יְתָךְ לְעַם רַב וְתִקְיָךְ¹⁸ מְנַהוֹן: (יג) וְאָמַר מִשָּׁה קָדָם¹⁹ יֵי וַיִּשְׁמְעוּן</p>	<p>(ח) אִם־סִחַפֵּץ בְּנוֹ יִקְוֶה וְהֵבִיא אֲתָנוּ אֶל־הָאָרֶץ הַזֹּאת וּנְתַנָּה לָנוּ אֶרֶץ אֲשֶׁר־הִיא זֶבֶת חֶלֶב וְדָבָשׁ: (ט) אֶךְ בִּיקוּק אֶל־תִּמְרְדוּ וְאַתֶּם אֶל־תִּירָאוּ אֶת־עַם הָאָרֶץ כִּי לַחֲמֹנוּ הֵם סָר צַלָם מֵעֲלֵיהֶם וַיִּקְוֶה אֲתָנוּ אֶל־תִּירָאִם: (י) וַיֹּאמְרוּ כְּלֵהֲעֵדָה לְרַגּוֹם אֲתֶם בְּאַבְנֵים וַיִּבְכְּדוּ יִקְוֶה נִרְאָה בְּאֵהֶל מוֹעֵד אֶל־כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: פ (יא) וַיֹּאמֶר יִקְוֶה אֶל־מֹשֶׁה עַד־אֲנִי וְנֹאצְנִי הָעָם הַזֶּה וְעַד־אֲנִי לֹא־יֵאֱמִינוּ בִּי בְּכָל־הָאֲתוֹת אֲשֶׁר עָשִׂיתִי בְּקִרְבּוֹ: (יב) אֲכַנּוּ בְּדָבָר וְאוֹרְשָׁנוּ וְאַעֲשֵׂה אֶתְךָ לְגוֹי־גְדוֹל וְעַצּוֹם מִמֶּנּוּ: (יג) וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־יִקְוֶה וְשָׁמְעוּ מִצְרַיִם כִּי־הֲעֵלִית בְּכַחַךְ אֶת־הָעָם הַזֶּה מִקְרַבּוֹ: (יד) וְאָמְרוּ אֶל־יוֹשֵׁב הָאָרֶץ</p>

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7 מבלשי
- 8 מלפני/לפני
- 9 ויתן ויתן אותה
- 10 עושה
- 11 בדבר
- 12 כי מסורים בידינו (הם) עדה? כוחם מהם ודבר ה' בעזרתנו, אל תירא מהם
- 13
- 14 התגלה
- 15 בדברי
- 16 ביניהם
- 17 במות, ואכלה אותם
- 18 וחזק
- 19 לפני

הזאת שמעו כי אתה יקוק בקרב העם הזה אשר עליו בלין נראה! אתה יקוק וענגך עמד עליהם ובעמד ענן אתה הלך לפניהם יומם ובעמוד אש לילה: (טו) והמתה את העם הזה כאיש אחד ואמרו הגוים אשר שמעו את שמעך לאמר: (טז) מבולתי יכלת יקוק להביא את העם הזה אלה ארץ אשר נשבע להם וישחטם במדבר: (יז) ועתה יגדלנא פח אדני כאשר דברת לאמר: (יח) יקוק ארץ אפים ורב חסד נשא עון ופשע ונקמה לא ינקה פקד עון אבות על בנים על שלשים ועל רבעים: (יט) סלחנא לעון העם הזה כגדל חסדי וכאשר נשאתה לעם הזה ממצרים ועדהנה: (כ) ויאמר יקוק סלחתי כדברך: (כא) ואולם חיאני וימלא כבוד יקוק את כלה ארץ: (כב) כי כלה אנשים הראים את כבדי ואת אתתי אשר עשיתי במצרים ובמדבר ונסו אתי זה עשר פעמים ולא שמעו בקולי: (כג) אם יראו את הארץ אשר נשבעתי לאבותם וכל מנאצי לא יראוה: (כד) ועבדי כלב עקב היתה רוח אחרת עמו וימלא אחרי והביאתו אלה ארץ אשר בא שמה וזרעו יורשנה: (כה) והעמלקי והכנעני יושב בעמק מחר פנו וסעו לכם המדבר דרך ים סוף:

מצראי (ארי) [ד]אסיקתא בחילך ית עמא הדין מביניהון! (יד) ויימרון ליתב ארעא הדין דשמעו² ארי אתי יי דשכינתך שריא³ בגו עמא הדין דבעיניהון [חזון] (חזון) שכינת [יקרד יי] [יקרא דיי]⁴ וענגך מפייל⁵ עלויהון ובעמודא דעננא את מדבר⁶ קדמיהון ביממא ובעמודא דאישתא בליליא: (טו) ותקטיל⁷ ית עמא הדין כגברא חד ויימרון עממא דשמעו ית שמע גבורתך⁸ למימר: (טז) מדלית יוכלא קדם⁹ יי לאעלא ית עמא הדין לארעא דקיים להון וקטלינו¹⁰ במדברא: (יז) וכען סגי כען¹¹ חילא קדמך¹² יי כמא דמלילתא למימר: (יח) יי מרחיק רגו ומסגי למעבר טבון שביק לעניין ולמרוד סלח לדתייבין לאוריתיה וולדלא תייבין לא מזכי מסער חוכי אבהן על בנין מרדין על דר תליתאי ועל דר רביעאי¹³: (יט) שבוק כען לחובי¹⁴ עמא הדין כסגיאות טבותך וכמא דשבקתא לעמא הדין ממצרים ועד כען: (כ) ואמר יי שבקית כפתגמך: (כא) וברם קים¹⁵ אנא ומליא יקרא דיי ית כל ארעא: (כב) ארי כל גובריא דחזו ית יקרי וית אתותי דעבדית במצרים ובמדברא ונסאו קדמי¹⁶ דנן עסר זמנין ולא קבילו [למימרי] [במימרי]¹⁷: (כג) אם יחזון ית ארעא דקיימית לאבהתהון וכל דארגיו קדמי¹⁸ לא יחזונה: (כד) ועבדי כלב חלף דהנה רוח אחרי עמיה ואשלים בתר דחלת¹⁹ ואעיליניה לארעא דעל לתמן ובגוהי

1 מביניהם.
2 ששמעו
3 אשר שכינתך שורה
4 אשר בעיניהם ראו/ורואים שכינת כבודך ה'/כבוד ה'
5 סוכך?
6 מנהיג
7 והרג?
8 שמועת גבורתך
9 מאחר ואין יכולת לפני
10 והרגם.
11 עתה
12 לפניך
13 ה' מרחיק כעס ומרבה לעשות טוב ועוזב עונות ומרדים ומוחל לשבים לתורתו ולשלא/ושלא שבים לא מטהר?? מעניש? חובות האבות על הבנים המורדים עד דור שלישי ועד דור רביעי
14 תעזוב עתה לחטאי
15 נשבע
16 לפני
17 לדברי/בדברי
18 שהרגיו לפני
19 יראתי

<p>[יורתינה] [יתרכינה]!¹ (כה) ועמלקאה וכנענאה יתיב במישראל² מחר אתפנו וטולו לכו למדברא אורח ימא דסוף:</p>	
<p>רביעי</p>	
<p>(כו) ומליל יי עם משה (ועם) [ול]אהרן³ למימר: (כו) עד אימתי לכנשתא בישתא הדא דאינון מתרעמין עלי ית תורעמת בני ישראל דאינון מתרעמין עלי שמיע קדמי⁴: (כה) אימר להון קים אנא אמר יי⁵ אם לא כמא דמלילתון קדמי⁶ בן אעביד לכו: (כט) במדברא הדין יפלו פגריכו וכל מנניכו לכל חושבכו מבר עשרין שני ולעילא דאתרעמתון עלי: (ל) אם אתון תיעלון לארעא דקיימית במימרי⁷ לאשראה יתכו ביה אלהן כלב בר יפנה ויהושע בר נון: (לא) וטפלכו דאמרתון לביא [יהון] (יהי)⁸ ואעיל יתהון [ויחזון] [וידעון]⁹ ית ארעא דקצתון ביה: (לב) ופגריכו דילכו¹⁰ יפלו במדברא הדין: (לג) ובניכו יהון מאחרין¹¹ במדברא ארבעין שני ויקבלון ית חוביכו¹² עד דיסופון פגריכו במדברא: (לד) במנין ימא דאלילתון ית ארעא ארבעין יומין יומא לשתא ימא לשתא תקבלון¹³ ית חוביכו ארבעין שני ותדעון ית דאתרעמתון עלי¹⁴: (לה) אנא יי גזרית במימרי¹⁵ אם לא דא אעביד לכל כנישתא בישתא הדא דאזדמנו עלי במדברא הדין יסופון ותמן ימותון: (לו) ונבריא דשלח משה לאללא¹⁶ ית ארעא ותבו וארעומו עלוהי ית כל כנישתא לאפקא שום ביש על ארעא: (לז) ומיתו נבריא דאפיקו שום ביש על ארעא במותנא¹⁷ קדם יי: (לח) ויהושע בר נון</p>	<p>פ (כו) וידבר יקוק אלמשה ואלאהרן לאמר: (כז) עדמתי לעדה הרעה הזאת אשר המה מלינים עלי אתתלנות בני ישראל אשר המה מלינים עלי שמעתי: (כח) אמר אלהם חיאני נאם יקוק אסלא כאשר דברתם באזני פן אעשה לכם: (כט) במדבר הזה יפלו פגריכם וכלפקדיכם לכלמספרכם מבו עשרים שנה ומעלה אשר הלינתם עלי: (ל) אסאתם תבאו אלהארץ אשר נשאתי אתידי לשפן אתכם ביה כי אסכלב בניפנה ויהושע בנגון: (לא) וטפכם אשר אמרתם לבז יהיה והביאתי אתם וידעו אתהארץ אשר מאסתם ביה: (לב) ופגריכם אתם יפלו במדבר הזה: (לג) ובניכם יהיו רעים במדבר ארבעים שנה ונשאו אתזנותיכם עדתם פגריכם במדבר: (לד) במספר הימים אשרתרתם אתהארץ ארבעים יום יום לשנה יום לשנה תשאו אתעונתיכם ארבעים שנה וידעתם אתתנאותי: (לה) אני יקוק דברתי אסלא זאת אעשה לכלהעדה הרעה הזאת הנועדים עלי במדבר הזה יתמו ושם ימתו: (לו) והאנשים אשרשלח משה לתור אתהארץ וישבו וילונו וילינו עליו אתכלהעדה להוציא דבה עלהארץ: (לז) ומתו האנשים מוצאי דבתהארץ רעה במגפה לפני יקוק: (לח) ויהושע בנגון וכלב בדיפנה חיו מנהאנשים ההם ההלכים לתור</p>

¹ ובניו ירשנה/יורישנה [i think the difference is if they will get it or give it over]

² מישור

³ עם אהרן/לאהרן

⁴ נשמע לפני.

⁵ אני נשבע אמר ה'

⁶ לפני

⁷ אשר נשבעתי בדברי.

⁸ יהיו/יהיה

⁹ ויראו/וידעו

¹⁰ שלכם.

¹¹ מתעכבים.

¹² ויקבלו (עונש) חטאים שלכם.

¹³ תקבלו

¹⁴ שהתלוננתם עלי.

¹⁵ גזרתי בדברי

¹⁶ לבלש

¹⁷ כמות

<p>וְכָל־בַּר יִפְנֶה אֶתְקִימוֹ מִן גְּבוּרַיָּהוּ הָאֵינּוֹן דְּאִזְלוּ לְאִלְלָא¹ ית ארעא: (לט) ומליל משה ית פתגמיא האלין [עם כל] (לכל)² בני ישראל ואתאבלו עמא לחדא: (מ) ואקדימו בעפרא וסליקו לריש טורא למימר הא אנחנא סלקין³ לאתרא דאמר יי ארי חבנא: (מא) ואמר משה למא דנן אתון עברין על גזירת מימרא⁴ דיי והיא לא תעלה: (מב) לא תסקון ארי לית שכונתא דיי⁵ ביניכון ולא תתברון⁶ קדם בעלי דכביכון: (מג) ארי עמלקאה וכנענאה תמן קדמיכון ותפלון בחרבא ארי על כן תבתון מבתר פולחנא⁷ דיי ולא יהי מימרא דיי בסעדכון⁸: (מד) וארשעו⁹ למיסק לריש טורא וארון קיימא דיי ומשה לא עדו מגו משריתא: (מה) ונחת עמלקאה וכנענאה דיתייב בטורא ההוא ומחונן ומרדינון¹⁰ עד חרמה: פרק טו (א) ומליל יי עם משה למימר: (ב) מליל עם בני ישראל ותימר להון ארי תעלון לארע מותבניכון דאנא יהיב לבון: (ג) ותעבדון קורבנא קדם¹¹ יי עלתא או נכסת קודשיא¹² ל(א)פרשא¹³ נדרא או בנדבתא או במועדיכון למעבד לאתקבלא ברעוא קדם¹⁴ יי מן תורי או מן ענא: (ד) ויקריב דמקריב קורבניה קדם¹⁵ יי מנחתא סולתא עשונא דפילא ברבעות הינא משחא: (ה) וחמרא לנסכא רבעות הינא תעביד על עלתא או לנכסת קודשיא¹⁶ לאימרא חד: (ו) או לדיכרא תעביד מנחתא סולתא תרין עשונין דפילא במשח תלתות הינא: (ז) וחמרא לנסכא תלתות הינא תקרב לאתקבלא ברעוא קדם¹⁷ יי:</p>	<p>אתהארץ: (לט) וידבר משה אתהדברים האלה אלכלבני ישראל ויתאבלו העם מאד: (מ) וישכמו בבקר ויעלו אלדאשההר לאמר הנונו ועלינו אלהמקום אשראמר יקנק כי חטאנו: (מא) ויאמר משה למה זה אתם עברים אתפי יקנק והוא לא תצלח: (מב) אלתעלו כי אין יקנק בקרבכם ולא תנגפו לפני איביכם: (מג) כי העמלקי והכנעני שם לפניכם ונפלתם בחרב כיעלכן שבתם מאחרי יקנק ולאיהיה יקנק עמכם: (מד) ויעלו לעלות אלראש ההר וארון בריתיקנק ומשה לאמשו מקרב המחנה: (מה) וירד העמלקי והכנעני הישב בהר ההוא ויפוס ויכתום עדהחרמה: פ פרק טו (א) וידבר יקנק אלמשה לאמר: (ב) דבר אלבני ישראל ואמרת אלהם כי תבאו אלארץ מושבתיכם אשר אני נתן לכם: (ג) ועשיתם אשה ליקנק עלה ארזבח לפלאנדר או בנדבה או במעדיכם לעשות ריח ניחח ליקנק מדהבקר או מדהצאן: (ד) והקריב המקריב קרבנו ליקנק מנחה סלת עשרון בלול ברבעית ההין שמן: (ה) ויין לנסד רביעית ההין תעשה עלהעלה או לזבח לכבש האחד: (ו) או לאיל תעשה מנחה סלת שני עשונים בלולה בשמן שלשית ההין: (ז) ויין לנסד שלשית ההין תקריב ריחיניחח ליקנק:</p>
חמישי	

- 1 לבלש
- 2 עם כל/לכל
- 3 הרי אנחנו עולים ? ?
- 4 על גזירת דבר
- 5 שכונת ה'
- 6 תשברו ?
- 7 עבודת
- 8 דבר ה' בעזרתכם.
- 9 והרשיעו
- 10
- 11 קרבן לפני
- 12 שחיטת קדשים
- 13 לפרש/להפריש ? ?
- 14 להתקבל ברצון לפני
- 15 לפני
- 16 קדשים
- 17 להתקבל ברצון לפני.

<p>(ח) וְאֵרִי תַעֲבִיד בַּר תּוֹרִי עֲלֶיךָ אוֹ נִכְסֵי קוֹדֶשֶׁי אֶלְפִישָׁא¹ נִדְרָא אוֹ נִכְסֵי קוֹדֶשֶׁי אֶלְפִישָׁא² יִי: (ט) וְיִקְרִיב עַל בַּר תּוֹרִי מִנְחָתָא סוּלְתָא תִלְתָּא עֲשְׂרוֹנִין דְּפִילָא בְּמִשַׁח פְּלָגוֹת הֵינָא: (י) וְחִמְרָא תִקְרִיב לְנִסְכָּא פְּלָגוֹת הֵינָא קוֹרְבַן דְּמִתְקַבֵּל בְּרַעְוָא קָדָם³ יִי: (יא) כְּדִין יִתְעַבִּיד לְתוֹרָא חָד אוֹ לְדִיכְרָא חָד אוֹ לְאִימַר בְּאִימְרִיא אוֹ בְּעִזָּא: (יב) כְּמִנְיָן דְּתַעֲבִידוֹן כְּדִין תַעֲבִידוֹן לְחָד כְּמִנְיָנְהוֹן: (יג) כָּל יַעֲיָבָא יַעֲבִיד כְּדִין ית אלִין לְקַרְבָּא קוֹרְבַן דְּמִתְקַבֵּל בְּרַעְוָא קָדָם⁴ יִי: (יד) וְאֵרִי יתְגִייר עִמְכוֹן גִּיּוֹרָא אוֹ דְּבִינִיכוֹן לְדְרִיכוֹן וְיַעֲבִיד קוֹרְבַן דְּמִתְקַבֵּל בְּרַעְוָא קָדָם⁵ יִי כְּמָא דְּתַעֲבִידוֹן כִּן יַעֲבִיד: (טו) קַהֲלָא קִימָא חָד לְכוֹן וְלִגְיּוֹרִיא דִּיתְגִּירוֹן (וּלְגִיּוֹרָא דְּאִתְגִּיר)⁶ קִים עֲלֵם לְדְרִיכוֹן פּוֹתְכוֹן (כ) גִּיּוֹרָא⁷ יְהִי קָדָם יִי: (טז) אוֹרִיתָא חָדָא וְדִינָא חָד יְהִי לְכוֹן וְלִגְיּוֹרִיא דִּיתְגִּירוֹן עִמְכוֹן:</p>	<p>(ח) וְכִי־תַעֲשֶׂה בְּדִבְקַר עֲלֶיךָ אוֹזֵבַח לְפָנֶיךָ אוֹשְׁלָמִים לִיקוֹק: (ט) וְהִקְרִיב עַל־בְּדוֹהֶבֶק מִנְחָה סֹלֶת שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִים בָּלוּל בְּשֶׁמֶן חֲצִי הֵיזֵן: (י) וְיִין תִּקְרִיב לְנִסֹּךְ חֲצִי הֵיזֵן אִשָּׁה רִיחֵיחַ לִיקוֹק: (יא) כִּכָּה יַעֲשֶׂה לְשׁוֹר הָאֶחָד אוֹ לְאֵיל הָאֶחָד אוֹ לְשֶׁה בְּכַבְשִׁים אוֹ בְּעִזִּים: (יב) כַּמִּסְפָּר אֲשֶׁר תַעֲשׂוּ כִכָּה תַעֲשׂוּ לְאֶחָד כַּמִּסְפָּר: (יג) כָּל־הָאֲזָרַח יַעֲשֶׂה־כִכָּה אֶת־אֵלֶּה לְהִקְרִיב אִשָּׁה רִיחֵיחַ לִיקוֹק: (יד) וְכִי־גִוַּר אֶתְלָם גָּר אוֹ אֲשֶׁר־בְּתוֹכְכֶם לְדוֹתֵיכֶם וַעֲשֶׂה אִשָּׁה רִיחֵיחַ לִיקוֹק כַּאֲשֶׁר תַעֲשׂוּ כִן יַעֲשֶׂה: (טו) הִקְהֵל חֻקָּה אֶחָת לְכֶם וְלִגְר הִגְר חֻקֵּי עוֹלָם לְדוֹתֵיכֶם כִּכֶם כַּגֵּר יִהְיֶה לְפָנֶי יְקוֹק: (טז) תּוֹרָה אֶחָת וּמִשְׁפָּט אֶחָד יִהְיֶה לְכֶם וְלִגְר הִגְר אֶתְכֶם:</p>
<p>שְׁשִׁי</p>	
<p>(יז) וּמְלִיל יִי עִם מִשָּׁה לְמִימַר: (יח) מְלִיל עִם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְתִימַר לְהוֹן בְּמִיעֲלִכוֹן⁸ לְאַרְעָא דְּאַנָּא מְעִיל⁹ יתְכוֹן לְתַמְן: (יט) וְיְהִי בְּמִיכְלִכוֹן מְלַחְמָא דְּאַרְעָא תַפְרִשׁוֹן אַפְרִשׁוֹתָא קָדָם¹⁰ יִי: (כ) רִישׁ אַצּוֹתְכוֹן חִלְתָּא תַפְרִשׁוֹן אַפְרִשׁוֹתָא כְּמָא דְּמַפְרִשִׁין מִן אֲדָרָא¹¹ כִּן תַפְרִשׁוֹן יתָה: (כא) מְרִישׁ אַצּוֹתְכוֹן תַתְּגוֹן קָדָם¹² יִי אַפְרִשׁוֹתָא¹³ לְדְרִיכוֹן: (כב) וְאֵרִי תַשְׁתְּלוֹן וְלֹא תַעֲבִידוֹן ית כָּל פְּקוּדֵיָא הָאֵלִין דְּמְלִיל יִי עִם מִשָּׁה: (כג) ית כָּל דְּפִקִּיד יִי [לְכוֹן] [לְוֹתְכוֹן]¹⁴ בִּידָא דְּמִשָּׁה מִן יוֹמָא [דְּמְלִיל] [דְּפִקִּיד]¹⁵ יִי וְלִהְלֵא לְדְרִיכוֹן: (כד) וְיְהִי אִם מְעִינִי כְּנִשְׁתָּא [אֶתְעַבִּידת] [אֶתְעַבִּיד]¹⁶</p>	<p>פ (יז) וְיִדְבֵר יְקוֹק אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: (יח) דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאִמַרְתָּ אֲלֵהֶם בְּבֹאֲכֶם אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אָנֹכִי מְבִיא אֲתֶכֶם שָׂמָּה: (יט) וְהָיָה בְּאֲכַלְכֶם מִלֶּחֶם הָאָרֶץ תְּרִימוּ תְרוּמָה לִיקוֹק: (כ) רֵאשִׁית עֲרֹסְתֶכֶם חֲלֵה תְרִימוּ תְרוּמָה כְּתְרוּמַת גֵּרֹן כִּן תְּרִימוּ אֹתָהּ: (כא) מֵרֵאשִׁית עֲרֹסְתֵיכֶם תַתְּנוּ לִיקוֹק תְרוּמָה לְדוֹתֵיכֶם: ס (כב) וְכִי תִשְׁגּוּ וְלֹא תַעֲשׂוּ אֶת כָּל־הַמִּצְוֹת הָאֵלֶּה אֲשֶׁר־דִּבֶּר יְקוֹק אֶל־מֹשֶׁה: (כג) אֵת כָּל־אֲשֶׁר צִוָּה יְקוֹק אֲלֵיכֶם בְּיַד־מֹשֶׁה מִדִּיּוֹם אֲשֶׁר צִוָּה יְקוֹק וְהִלַּאֵה לְדוֹתֵיכֶם: (כד) וְהָיָה אִם מְעִינִי הַעֲדָה פֶּר יַעֲשֶׂתָה לְשִׁגְגָה וַעֲשׂוּ כָל־הַעֲדָה פֶּר</p>

- 1 קדשים לפרש ?
- 2 זבח קדשים לפני.
- 3 קרבן שהתקבל ברצון לפני.
- 4 קרבן שהתקבל ברצון לפני.
- 5 קרבן שהתקבל ברצון לפני.
- 6 ולגרים שגרים/ולגר שגר
- 7 כגר/גר
- 8 בעלייתכם
- 9 מעלה ?
- 10 תפרישו הפרשה לפני
- 11 תפרשו אפשרותם כמו שמפרישים מן הגורן לפני
- 12 הפרשה
- 13 לכם/אליכם
- 14 שאמר/שצוה
- 16 נעשה/יעשה ?

<p>לְשָׁלוֹ וַיַּעֲבֹדוּן כָּל כְּנֻשְׁתָּא תוֹר בַּר תּוֹרֵי חֵד לְעֵלְתָא לְאַתְקַבְּלָא בְּרַעְוָא קְדָם¹ יי וּמְנַחְתִּיה וְנִסְכִּיה כְּדָחוּ² וַצִּפִּיר בַּר עִיזֵי חֵד לְחֻטָּאֵתָא: (כה) וַיִּכְפֹּר כַּהֲנָא עַל כָּל כְּנֻשְׁתָּא דְבְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁתַּבַּח לְהוּן אַרְי שְׁלוֹתָא הִיא וְאִינוּן אִיתִיאוּ ית קוֹרְבָנְהוּן קוֹרְבָנָא קְדָם³ יי וְחֻבְתָּהוּן קְדָם יי עַל שְׁלוֹתְהוּן: (כו) וַיִּשְׁתַּבַּח לְכָל כְּנֻשְׁתָּא דְבְנֵי יִשְׂרָאֵל וּלְגִירֵיא דִּיתְגִּירוּן⁴ בִּינִיהוּן אַרְי לְכָל עַמָּא בְּשְׁלוֹתָא:</p>	<p>בְּדָבָר אֶחָד לְעֵלָה לְרִיחַ נִיחַח לִיקוֹק וּמִנְחָתוֹ וְנִסְכּוֹ כַּמִּשְׁפָּט וּשְׁעִירֵעִזִּים אֶחָד לְחֻטָּת: (כה) וַיִּכְפֹּר הַכֹּהֵן עַל־כָּל־עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְנִסְלַח לָהֶם כִּי־שָׁגְגָה הוּא וְהֵם הִבִּיאוּ אֶת־קֹרְבָנָם אֲשֶׁה לִיקוֹק וְחֻטָּאתָם לִפְנֵי יְקוֹק עַל־שִׁגְגָתָם: (כו) וְנִסְלַח לְכָל־עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלִגְר הַגֵּר בְּתוֹכָם כִּי לְכָל־הָעָם בִּשְׁגָגָה:</p>
<p>שביעי</p>	
<p>(כו) וְאִם אִינְש⁵ חֵד יִיחֹב בְּשָׁלוֹ וַיִּקְרִיב עִיזָא בַת שָׁתָה לְחֻטָּאֵתָא: (כה) וַיִּכְפֹּר כַּהֲנָא עַל אִינְש⁶ דְּאֲשְׁתְּלֵי בְּמַחְבִּיה בְּשָׁלוֹ קְדָם יי לְכַפֵּרָא עֲלוּהֵי וַיִּשְׁתַּבַּח לֵיה: (כט) וַיִּצִּיבָא בְּבְנֵי יִשְׂרָאֵל וּלְגִירֵיא דִּיתְגִּירוּן⁷ בִּינִיהוּן אֹרִיתָא חֵדָא וְתַהִין (יח) לְכוּן לְדִיעְבִּיד בְּשָׁלוֹ: (ל) וְאִינְש⁹ דִּיעְבִּיד פְּרִישׁ גְּלִי¹⁰ מִן יִצִּיבָא וּמִן גִּירֵיא קְדָם¹¹ יי הוּא מְרַגִּיז¹² וַיִּשְׁתִּיעֵי אִינְשָׁא¹³ הֵהוּא מְנוּ עִמִּיה: (לא) אַרְי עַל פְּתֻמָּא דִּי בְּסַר¹⁴ וַיִּת פְּקוּדוּהֵי אֲשַׁנְי¹⁵ אֲשִׁתִּיעָא וַיִּשְׁתִּיעֵי אִינְשָׁא¹⁶ הֵהוּא חֻבְיָה בִּיה: (לב) וְהוּוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּמִדְבָּרָא וְאֲשַׁכְּחוּ גְבַר כַּד מְגַבֵּב אֶעִין בְּיוֹמָא דְּשַׁבְּתָא: (לג) וַיִּקְרִיבוּ יְתִיה דְּאֲשַׁכְּחוּ יְתִיה כַּד מְגַבֵּב¹⁷ אֶעִין לֹת מִשָּׁה וְלֹת אַהֲרֹן וְלֹת כָּל כְּנֻשְׁתָּא: (לד) וַאֲסֵרוּ יְתִיה בְּבֵית מִטְרָא¹⁸ אַרְי לֹא אֲתַפְרִישׁ לְהוּן מַה דִּיעְבֹּדוּן לֵיה: (לה) וַאֲמַר יי לְמֹשֶׁה אֲתַקְטָלָא יְתַקְטִיל גְּבָרָא רְגוּמוּ יְתִיה בְּאֲבָנֵיא כָּל כְּנֻשְׁתָּא מִבְּרָא לְמִשְׁרֵיתָא: (לו) וַאֲפִיקוּ יְתִיה כָּל כְּנֻשְׁתָּא לְמִבְּרָא לְמִשְׁרֵיתָא וּרְגְמוּ יְתִיה בְּאֲבָנֵיא וּמִית כְּמָא</p>	<p>ס (כו) וְאִם־נִפְשׁ אַחַת תַּחֲטָא בִּשְׁגָגָה וְהִקְרִיבָה עִז בַּת־שָׁנָתָה לְחֻטָּאת: (כח) וַיִּכְפֹּר הַכֹּהֵן עַל־הַנֶּפֶשׁ הַשֹּׁגְגָת בַּחֲטָאָה בִּשְׁגָגָה לִפְנֵי יְקוֹק לְכַפֵּר עָלָיו וְנִסְלַח לוֹ: (כט) הָאֲזָרַח בְּבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְלִגְר הַגֵּר בְּתוֹכָם תּוֹרָה אַחַת יְהִיה לָכֶם לַעֲשֵׂה בִּשְׁגָגָה: (ל) וְהַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר־תַּעֲשֶׂהוּ בְיַד רָמָה מִדְּהָאֲזָרַח וּמִדְּהָגֵר אֶת־יְקוֹק הוּא מְגַדֵּף וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מִקְרַב עַמָּה: (לא) כִּי דְבַר־יְקוֹק בְּזָה וְאֶת־מִצְוֹתוֹ הִפְרָה הִפְרָתוֹ תִּכְרַת הַנֶּפֶשׁ הַהוּא עֹנֶה בָּה: פ (לב) וַיְהִי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּמִדְבָּר וַיִּמְצְאוּ אִישׁ מִקְשֵׁשׁ עֲצִים בָּלוֹם הַשֶּׁבֶת: (לג) וַיִּקְרִיבוּ אֹתוֹ הַמִּצְאִים אֹתוֹ מִקְשֵׁשׁ עֲצִים אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן וְאֵל כָּל־הָעֵדָה: (לד) וַיִּנְיָחוּ אֹתוֹ בַּמִּשְׁמֶר כִּי לֹא פָרַשׁ מֵהִיעֲשֵׂה לוֹ: ס (לה) וַיֹּאמֶר יְקוֹק אֶל־מֹשֶׁה מוֹת יִמַת הָאִישׁ רְגוּם אֹתוֹ בְּאֲבָנִים כָּל־הָעֵדָה מִחוּץ לַמַּחֲנֶה: (לו) וַיִּצִּיאוּ אֹתוֹ כָּל־הָעֵדָה אֶל־מַחוּץ לַמַּחֲנֶה וַיִּרְגְמוּ אֹתוֹ בְּאֲבָנִים וַיָּמָת כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְקוֹק אֶת־מֹשֶׁה: פ (לז) וַיֹּאמֶר יְקוֹק אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: (לח) דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל</p>

1 להתקבל ברצון לפני
2 כראוי.
3 קרבן לפני
4 ולגרים שגרים
5 איש
6 איש
7 ולגרים שגרים
8 תהיה/יהיה
9 ואיש
10 בראש גלוי
11 הגרים לפני
12 מרגיז
13 האיש
14
15
16 האיש
17 כאשר מקושש
18 ואסרו אותו בבית הסוהר

<p>דַּפְקִיד יְיָ ית מִשָּׁה: (לו) וְאָמַר יְיָ לְמֹשֶׁה לְמִימַר: (לח) מְלִיל עִם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְתִימַר לְהוֹן וְיַעֲבֹדוֹן לְהוֹן כְּרוֹס־פְּדִין עַל כְּנָפֵי כְּסוּתֵהוֹן לְדְרִיִּהוֹן וְיִתְנֹן עַל כְּרוֹס־פְּדִין דְּכַנְפָּא חוּטָא דְתַכְלָתָא: (לט) וְיִהוֹן לְכוֹן לְכְרוֹס־פְּדִין וְתַחֲזוֹן יְתִיָּה וְתַדְכְּרוֹן ית כָּל פְּקוּדֵי דִי יְיָ וְתַעֲבֹדוֹן יְתֵהוֹן וְלֹא תִטְעוּן! בְּתַר הֲרַהוֹר לְכֹן וּבְתַר חִיזוּ עֵינֵיכוֹן? דְּאֵתוֹן טַעַן בְּתִרְיָהוֹן: (מ) בְּדִיל דְּתַדְכְּרוֹן וְתַעֲבֹדוֹן ית כָּל פְּקוּדֵי וְתֵהוֹן קְדִישֵׁין קְדָם אֱלֹהֵכוֹן:³ (מא) אָנָּא יְיָ אֱלֹהֵכוֹן דְּאִפִּיקִית יְתֵכוֹן מֵאֲרַע דְּמַצְרַיִם לְמַהוּי לְכוֹן [לֵאלֹהֵי] (לְאֱלֹהֵי)⁴ אָנָּא יְיָ אֱלֹהֵכוֹן:</p>	<p>וְאָמַרְתָּ אֱלֹהִים וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל־כְּנָפֵי בְּגָדֵיהֶם לְדוֹתָם וְנִתְּנוּ עַל־צִיצִית הַכֹּנֶף פְּתִיל תְּכֵלֶת: (לט) וְהִיָּה לָכֶם לְצִיצִית וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְקֹנֶה וְעָשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא־תִתְּרוּ אַחֲרָי לְבַבְכֶם וְאַחֲרָי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם זָנִים אַחֲרֵיהֶם: (מ) לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וְעָשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי וְהִיִּיתֶם קְדוֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם: (מא) אֲנִי יְקֹנֶה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֲרָץ מִצְרַיִם לֵהֲיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְקֹנֶה אֱלֹהֵיכֶם: פ</p>
--	--

¹ נ"מ ?

² הרהור לבכם ואחרי ראות עיניכם.

³ לפני אלהיכם.

⁴ נ"מ ?